உ

கணபதி துணை

சிதம்பரம் பச்சகந்தையர்மடத்துச்

சென்னமல்லையர் அருளிச்செய்த

சிவசிவவெண்பாவும்,

திருவாவடுதுறைச்

சிவஞானசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

சோமேசர்

முதுமொழிவெண்பாவும்.

இவை

சிதம்பரம்

அ. இரத்நசபாபதிமுதலியாரால்

சென்னபட்டணம்:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சர்வசித்து௵ மார்கழி௴

(Copyright Reserved.)

உ

கணபதி துணை.

சிவசிவவெண்பாவும்,

சோமேசர்

முதுமொழிவெண்பாவும்.

காப்பு.

தெள்ளுலகநீதிசிவசிவாவென்றுதிரு
வள்ளுவர்வெண்பாவால்வழுத்துறவெற்—குள்ளதுணை
கந்தனிலீராறுனைகைமேவியகருணைத்
தந்திமுகன்செம்பதுமத்தாள்.

மதுவளரும்பூஞ்சடிலமல்குசோமேசர்
முதுமொழிவெண்பாவைமொழியப்—பொதுளு
மடம்பிடுங்கியன்பர்க்குவான்வீடளிக்குங்
கடம்பொழிமுக்கட்களிறு.

அவையடக்கம்.

சிவசிவாவென்பாரிச்செய்யுட்டிறந்தேர்ந்
தேவர்களுமென்றஞ்சாதிசைத்தேன்—கவிஞரியற்
பண்பாலுரைத்தபழமொழிமுன்னீதுமொரு
வெண்பாநூலாய்விளங்கவே.

கடவுள்வாழ்த்து.

உற்பிரம்பாலுற்றவடுமேவவுலகெங்குநிறை
சிற்பரனேதெய்வஞ்சிவசிவா—சொற்சிறந்த
அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி
பகவன்முதற்றேயுலகு. (க)

சீர்கொளிறையொன்றுண்டத்தெய்வநீயென்றொப்பாற்
சோர்விலடையாற்றெளிந்தோஞ்சோமேசா—வோரில்
அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி
பகவன்முதற்றேயுலகு. (க)

வான்சிறப்பு

பூமலர்கொணேரியற்கும்பூவையர்க்கும்பூமழைசெய்
தீமைநலங்கண்டோஞ்சிவசிவா—பூமுற்
கெடுப்பதூஉங்கெட்டார்க்குச்சார்வாய்மற்றாங்கே
யெடுப்பதூஉமெல்லாமழை. (உ)

நேயபுகழ்த்துணையார்நீராட்டுங்கைதளர்ந்துன்
றாயமுடிமேல்வீழ்ந்தார்சோமேசா—வாயுங்கால்
தானந்தவமிரண்டுந்தங்காவியனுலகம்
வானம்வழங்காதெனின். (உ)

நீத்தார்பெருமை.

நல்லசுகருக்கன்றிநாணுவதென்வேதமுனி
செல்லமடவார்சிவசிவா—சொல்லி
னுரனென்னுந்தோட்டியானோரைந்துங்காப்பான்
வரனென்னும்வைப்புக்கோர்வித்து. (ங)

அத்திரவாக்காற்புத்தன்சென்னியறுத்தார்சண்பைச்
சுத்தனார்தம்மன்பர்சோமேசா—நித்த
நிறைமொழிமாந்தர்பெருமைநிலத்து
மறைமொழிகாட்டிவிடும். (ங)

அறன்வலியுறுத்தல்.

எய்தருமம்பாலுயிர்நீத்தெய்துபொழுதுங்கன்னன்
செய்தருமமீந்தான்சிவசிவா—வுய்யுநெறி
யொன்றறிவாமென்னுதறஞ்செய்கமற்றது
வொன்றுங்காற்பொன்றாத்துணை. (௪)

நக்கனூர்வேள்வித்தவத்தைமேற்கொண்டிருந்தும்
தோக்கவறமாயிற்றேசோமேசா—மிக்க
அழுக்காறவாவெகுளியின்னாச்சொன்னான்கு
மிழுக்காவியன்றதறம். (௪)

இல்வாழ்க்கை.

எய்துசவுபரிக்கள்ரீன்றமகளாரைமணஞ்
செய்யவரசீந்தான்சிவசிவா—துய்யதவத்
தாற்றினொழுக்கியறனிழுக்காவில்வாழ்க்கை
நோற்பாரினோன்மையுடைத்து. (௫)

இல்வாழ்தருமனியற்சந்திரசேனன்
றொல்வார்த்தைகீழ்ப்படுத்தான்சோமேசா—நல்ல
இயல்பினானில்வாழ்க்கைவாழ்பவனென்பான்
முயல்வாருளெல்லாந்தலை. (௫)

வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

சத்தியந்தப்பாமலரிச்சந்திரற்குச்சந்த்ரமதி
சித்தமொருமித்தாள்சிவசிவா—புத்தியுடன்
தற்காத்துத்தற்கொண்டாற்பேணித்தகைசான்ற
சொற்காத்துச்சோர்விலாள்பெண். (௬)

மூவர்தடுப்பவுங்கொண்மூவைப்பணிகொண்டா
ளயவனசூயைசோமேசா—மேவுபிற
தெய்வந்தொழாஅள்கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை. (௬)

புதல்வரைப்பெறுதல்.

மறலிசெயன்மாற்றிவயதரனூற்பெற்ற
திறன்மகப்பேருஞ்சிவசிவா—பெறுபே
றெழுபிறப்புந்தீயவைதீண்டாபழிபிறங்காப்
பண்புடைமக்கட்பெறின். (எ)

பாடினர்மூவாண்டினிற்சம்பந்தரெனயாவோருங்
கூடுமகிழ்ச்சிமெய்யேசோமேசா—நாடியிடில்
தம்மிற்றம்மக்களறிவுடைமைமாநிலத்து
மன்னுயிர்க்கெல்லாமினிது. (எ)

அன்புடைமை.

வேந்துரையாற்பூசைபுரிவேடன்மனைவெந்திமுன்போற்
சேர்ந்துபணிசெய்தாள்சிவசிவா—வோர்ந்தவிடத்
தன்பின்வழியதுயிர்நிலையஃதிலார்க்
கென்புதோல்போர்த்தவுடம்பு. (அ)

தோன்றுவகைகரந்துந்தோன்றலைக்கண்டுண்ணெகிழ்ந்து
தோன்றநின்றுன்முன்புனளன்சோமேசா—தோன்றுகின்ற
அன்பிற்குமுண்டோவடைக்குந்தாழார்வலர்
புன்கணீர்பூசறரும். (அ)

விருந்தோம்பல்.

அன்னமிடான்பொன்னுடைடைந்துந்தனதுடலைத்
தின்னெனவேதின்றுன்சிவசிவா—மன்னியயற்
செல்விருந்தோம்பிவருவிருந்துபார்த்திருப்பா
னல்விருந்துவானத்தவர்க்கு. (கூ)

பொன்னனையாளன்பருக்கேபோனகமீந்துன்னருளாற்
சொன்னமிகப்பெற்றுளேசோமேசா—பன்னில்
வருவிருந்துவைகலுமோம்புவான்வாழ்க்கை
பருவந்துபாழ்படுதலின்று. (கூ)

இனியவைகூறல்.

குன்றெடுத்தானின்சொற்கொடுகருணைவாரிதிலையச்
சென்றெடுத்தின்புற்றான்சிவசிவா—நன்றெடுத்த
வின்சொலினிதீன்றல்காண்பானெவன்கொலோ
வன்சொல்வழங்குவது. (௧0)

இன்சொலிராமனியம்பவிரேணுகைசெய்
துன்பமொழியேபுகன்றான்சோமேசா—வன்புடைய
இன்சொலினிதீன்றல்காண்பானெவன்கொலோ
வன்சொல்வழங்குவது. (௧0)

செய்ந்நன்றியறிதல்.

பூடணம்போல்வீடணன்மேற்போனவேலேற்றநன்றி
தேடமுடியாதேசிவசிவா—நாடியெதிர்
செய்யாமற்செய்தவுதவிக்குவையகமும்
வானகமுமாற்றலரிது. (௧௧)

பன்னுமசதிநன்றிபாராட்டிக்கோவைநூல்
சொன்னானேயெளவைமுன்புசோமேசா—மன்னத்
தினைத்துணைநன்றிசெயினும்பனைத்துணையாக்
கொள்வர்பயன்றெரிவார். (௧௧)

நடுவுநிலைமை.

நங்கையுமைசொல்லானடுவிகந்தமால்வெருவு
செங்கணரவானான்சிவசிவா—வெங்குஞ்
சமன்செய்துசீர்தூக்குங்கோல்போலமைந்தொருபாற்
கோடாமைசான்றோர்க்கணி. (௧௨)

வேதியனாளாமோவென்றெள்ளாதுவெண்ணெய்நல்லூர்ச்
சோதிவழக்கேபுகழ்ந்தார்சோமேசா—வோதிற்
சமன்செய்துசீர்தூக்குங்கோல்போலமைந்தொருபாற
கோடாமைசான்றோர்க்கணி. (௧௨)

அடக்கமுடைமை.

இறைமுருகன்முன்னின்றிசைத்தமொழிதேரான்
சிறையிருந்தான்முன்சிவசிவா—புறவுறுப்பின்
யாகாவாராயினுநாகாக்ககாவாக்காற்
சோகாப்பர்சொல்லிழுக்குப்பட்டு. (கந)

எல்லாமுணர்ந்தும்வியாதனியம்பியவச்
சொல்லாலேநாவயர்ந்தான்சோமேசா—வல்லமையால்
யாகாவாராயினுநாகாக்ககாவாக்காற்
சோகாப்பர்சொல்லிழுக்குப்பட்டு. (கந)

ஒழுக்கமுடைமை.

தன்மதுரைசொன்னபழிக்கஞ்சித்தகவுரைத்தான்
றென்மதுரைநாதன்சிவசிவா—வென்னி
னொழுக்கமுடையவர்க்கொல்லாவேதீய
வழுக்கியும்வாயாற்சொலல். (கச)

தீயனவேசொல்லுஞ்சிசுபாலன்முன்புகண்ணன்
றூயதலாச்சொல்லுரையான்சோமேசா—வாயின்
ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லாவேதீய
வழுக்கியும்வாயாற்சொலல். (கச)

பிறனில்விழையாமை.

வரமிழந்தான்சீதையினல்வாழ்விழந்தான்பத்துச்
சிரமுமிழந்தான்சிவசிவா—வுரமா
மெனைத்துணையராயினுமென்னாந்தினைத்துணையுந்
தேரான்பிறனில்புகல். (கரு)

ஆன்றவெழிற்சீதையைவேட்டைந்நான்குதிண்கரத்தான்
றோன்றுபழிமாறிலனேசோமேசா—வேன்ற
பகைபாவமச்சம்பழியெனநான்கு
மிகவாவாமில்லிறப்பான்கண். (கரு)

பொறையுடைமை.

ஐவரினுமுன்னோனரசவையிலேபொறுத்த
செய்கைபெரிதன்றோசிவசிவா—வையத்
தொறுத்தாரையொன்றாகவையாரேவைப்பர்
பொறுத்தாரைப்பொன்போற்பொதிந்து. (கசு)

ஒட்டலன்செய்தீமைக்கொருதுகமரென்றுரைத்தார்
சட்டியசீர்மெய்ப்பொருளார்சோமேசா—முட்ட
ஒறுத்தார்க்கொருநாளேயின்பம்பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந்துணையும்புகழ். (கசு)

அழுக்காறாமை.

மேருவுடனிகலிவிந்தமலைவீறழிந்து
சேருநிலனூடேசிவசிவா—வோரி
னழுக்காறெனவொருபாவிதிருச்செற்றுத்
தீயுழியுய்த்துவிடும். (கஎ)

அன்பரைக்கண்டழுக்காறுஞ்சமணர்தம்வாயாற்
றுன்பமுற்றார்வெங்கழுவிற்சோமேசா—வன்பாம்
அழுக்காறுடையார்க்கதுசாலுமொன்னார்
வழுக்கியுங்கேடீன்பது. (கஎ)

வெஃகாமை.

வாசவனோராசைகொளவந்தபலனையிந்தத்
தேசமறியாதோசிவசிவா—பேசுங்காற்
சிற்றின்பம்வெஃகியறனல்லசெய்யாரே
மற்றின்பம்வேண்டுபவர். (கஅ)

நின்னபிடேகப்பழத்தைநீண்மறையோர்க்கீந்தவிறை
துன்னுகுடியோடழிந்தான்சோமேசா—பன்னில்
நடுவின்றிநன்பொருள்வெஃகிற்குடிபொன்றிக்
குற்றமுமாங்கேதரும். (கஅ)

புறங்கூறாமை.

குந்திமகார்பேறுரைத்தகொற்றவனுந்தன்வரவுஞ்
சிந்தைசெயலுற்றான்சிவசிவா—நிந்தை
பிறன்பழிகூறுவான்றன்பழியுள்ளுந்
திறந்தெரிந்துகூறப்படும். (கூ)

கூனியிராமன்பிரிந்துபோமாறேகூறினளே
தூநறும்பூங்கொன்றையணிசோமேசா—தானே
பகச்சொல்லிக்கேளிர்ப்பிரிப்பர்நகச்சொல்லி
நட்பாடறேற்றாதவர். (கூ)

பயனிலசொல்லாமை.

மன்னவையிற்சொன்னவசையாற்சிசுபாலன்
சின்னமுற்றானன்றேசிவசிவா—வென்னிற்
பயனில்சொற்பாராட்டுவானைமகனெனல்
மக்கட்பதடியெனல். (உ0)

சேக்கிழார்சிந்தாமணிப்பயிற்சிதீதெனவே
தூக்கியுபதேசித்தார்சோமேசா—நோக்கிற்
பயனில்சொற்பாராட்டுவானைமகனெனல்
மக்கட்பதடியெனல். (உ0)

தீவினையச்சம்.

பாரமுடிபத்தும்பறித்தபழிசேதுவினிற்
தீருதவினாலேசிவசிவா—சாருமிகற்
றீயவைதீயபயத்தலாற்றீயவை
தீயினுமஞ்சப்படும். (உக)

குற்றொருவர்க்கூறைகொண்டுகொன்றதிம்மையேகூடச்
சொற்றதுகைகண்டோமேசோமேசா—வற்றான்
மறந்தும்பிறன்கேடுசூழற்கசூழி
னறஞ்சூழுஞ்சூழ்ந்தவன்கேடு. (உக)

ஒப்புரவறிதல்.

தாயைத்தடிகவென்றதந்தைமொழிதவருச்
சேயைப்போலுண்டோசிவசிவா—வாயுமிடத்
தொத்ததறிவானுயிர்வாழ்வான்மற்றையான்
செத்தாருள்வைக்கப்படும். (௨௨)

பண்டைநினைவெண்ணிநொந்தார்பாகஞ்செய்மாறராந்
தொண்டர்மனைவியார்சோமேசா—கண்டோ
நயனுடையானல்கூர்ந்தானுதல்செயுநீர
செய்யாதமைகலாவாறு. (௨௨)

ஈகை.

தந்தைக்கிளமைதரும்பூருவைநிகர்வார்
சிந்திக்கினெங்கேசிவசிவா—நிந்தித்
திலனென்னுமெவ்வமுரையாமையீதல்
குலனுடையான்கண்ணேயுள. (௨௩)

மீனென்றுரைப்பளவுமிக்குவகைபெற்றிலர்வன்
றொளரியற்பகையார்சோமேசா—நீளுலகில்
இன்னாதிரக்கப்படுதலிரந்தவ
ரின்முகங்காணுமளவு. (௨௩)

புகழ்.

ஓடிவருபுட்கின்றுடலையரிந்தீந்தபுகழ்
தேடவரிதேசிவசிவா—நாடிவரி
னீதலிசைபடவாழ்தலதுவல்ல
தூதியமில்லையுயிர்க்கு. (௨௪)

போசன்கவிஞருக்கேபோதப்பரிந்தளித்துத்
தூசிலாக்கீர்த்திகொண்டான்சோமேசா—வாசையுடன்
ஈதலிசைபடவாழ்தலதுவல்ல
தூதியமில்லையுயிர்க்கு (௨௪)

அருளுடைமை.

அன்றுமகப்பெறுவாட்கன்னைவடிவாகியரன்
சென்றுதுணைசெய்தான்சிவசிவா—வென்று
மருட்செல்வஞ்செல்வத்துட்செல்வம்பொருட்செல்வம்
பூரியார்கண்ணுமுள. (உரு)

மூர்த்திபால்வன்கண்மைமூண்டவடுகரசன்
சூர்த்திறந்தானுய்ந்தானேசோமேசா—கூர்த்த
பொருளற்றார்பூப்பரொருகாலருளற்றா
ரற்றார்மற்றாதலரிது. (உரு)

புலான்மறுத்தல.

புன்புலாலுண்ணுதுபுள்ளடைந்தநன்கறிவார்
தின்பரோதின்னார்சிவசிவா—துன்புறாஉந்
தன்னூன்பெருக்கற்குத்தான்பிறிதூனுண்பா
னெங்ஙனமாளுமருள். (உசு)

மச்சஞ்சுமந்துய்ப்பவானோர்ப்பணிகொண்டான்
றுச்சனுஞ்சூரபன்மன்சோமேசா—நிச்சயமே
தன்னூன்பெருக்கற்குத்தான்பிறிதூனுண்பா
னெங்ஙனமாளுமருள். (உசு)

தவம்.

ஆடும்பரிசேவலானனடற்சூரன்
றேடுந்தவத்தாற்சிவசிவா—நாடுங்கால்
வேண்டியவேண்டியாங்கெய்தலாற்செய்தவ
மீண்டுமுயலப்படும். (உஎ)

ஏர்மணநல்லூர்ச்சுடருள்யாருமணுகச்சிலர்தாந்
தூநெறிநின்றயர்ந்தார்சோமேசா—வோரில்
தவமுந்தவமுடையார்க்காகுமவமதனை
யஃதிலார்மேற்கொள்வது. (உஎ)

கூடாவொழுக்கம்.

அட்டுநரனுனிட்டரக்கன்பழிக்கரசைத்
தெட்டிவழிகொண்டான்சிவசிவா—கிட்டினர்க்குப்
பற்றற்றேமென்பார்படிற்ருெழுக்கமெற்றெற்றென்
றேதம்பலவுந்தரும். (உஅ)

மாயனவ்வேடங்கொண்டேவன்சலந்தரன்கிழத்தி
தூயநலங்கவர்ந்தான்சோமேசா—வாயின்
வலியினிலைமையான்வல்லுருவம்பெற்றம்
புலியின்றேல்போர்த்துமேய்ந்தற்று. (உஅ)

கள்ளாமை.

இல்வல்லன்வாதாவிகபடேதாயதுமலயச்
செல்வமுனிநோக்காற்சிவசிவா—சொல்லிற்
களவினலாகியவர்க்கமளவிறந்
தாவதுபோலக்கெடும். (உகூ)

நாய்வாற்களவினன்ஞாலமிகழப்பட்டான்
றூயனுங்காதிமகன்சோமேசா—வாயதனுல்
எள்ளாமைவேண்டுவானென்பானெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமைகாக்கதன்னெஞ்சு. (உகூ)

வாய்மை.

பொங்குபுகழ்வாய்மைப்புனிதவதியார்க்கரனூர்
செங்கனியையீந்தார்சிவசிவா—துங்க
மனத்தொடுவாய்மைமொழியிற்றவத்தொடு
தானஞ்செய்வாரிற்றலை. (௩௦)

பிள்ளையுடனுண்ணப்பேசியழைத்தாரன்பு
துள்ளுசிறுத்தொண்டர்சோமேசா—வுள்ளுங்காற்
பொய்மையும்வாய்மையிடத்தபுரைதீர்ந்த
நன்மைபயக்குமெனின். (௩௦)

வெகுளாமை.

தாவுசினத்தாற்றலையிழந்தான்றக்கனுமா
தேவிமகளாயுஞ்சிவசிவா—வாவன்மிகுந்
தன்னைத்தான்காக்கிற்சினங்காக்ககாவாக்காற்
றன்னையேகொல்லுஞ்சினம். (௩௧)

பல்லவர்கோன்வந்துபணியக்கருணைசெய்தார்
தொல்லைநெறிவாகீசர்சோமேசா—கொல்ல
இணரெரிதோய்வன்னவின்னுசெயினும்
புணரின்வெகுளாமைநன்று. (௩௧)

இன்னுசெய்யாமை.

புறம்பியத்துமின்னையுயிர்போக்கவந்தான்பட்ட
திறந்தெரியாதோசிவசிவா—பிறழ்ந்து
பிறர்க்கின்னுமுற்பகற்செய்யிற்றமக்கின்னு
பிற்பகற்றுமேவரும். (௩௨)

பிள்ளையார்வைப்பினிற்றீப்பெய்வித்தமீனவன்றீத்
துள்ளுவெப்புநோயுழந்தான்சோமேசா—வெள்ளிப்
பிறர்க்கின்னுமுற்பகற்செய்யிற்றமக்கின்னு
பிற்பகற்றுமேவரும். (௩௨)

கொல்லாமை.

மேவும்வனசரனோர்வேதியனைக்காத்தநலந்
தேவனறிவானேசிவசிவா—பூவுலகிற்
றன்னுயிர்நீப்பினுஞ்செய்யற்கதான்பிறி
தின்னுயிர்நீக்கும்வினை. (௩௩)

வேந்துமகற்றேர்க்கால்விடலஞ்சிமந்திரிதான்
சோர்ந்துதனதாவிவிட்டான்சோமேசா— வாய்ந்துணர்ந்தோர்
தன்னுயிர்நீப்பினுஞ்செய்யற்கதான்பிறி
தின்னுயிர்நீக்கும்வினை. (௩௩)

நிலையாமை.

எங்குமிறவானிறந்ததொருதூணின்ற
சிங்கத்தாலன்றேசிவசிவா—தங்கிநிலை
நில்லாதவற்றைநிலையினவென்றுணரும்
புல்லறிவாண்மைகடை. (௩௪)

ஆக்கையுமாயிரத்தெட்டண்டங்களுநிலையாத்
தூக்கியழிந்தான்சூரன்சோமேசா—நோக்கியிடில்
நில்லாதவற்றைநிலையினவென்றுணரும்
புல்லறிவாண்மைகடை. (௩௪)

துறவு.

பத்ரகிரிமாதர்வசப்பட்டமனமீட்டதொரு
சித்ரகதையன்றேசிவசிவா—வொத்துத்
தலைப்பட்டார்தீரத்துறந்தார்மயங்கி
வலைப்பட்டார்மற்றையவர். (௩௫)

கோவணமொன்றிச்சிப்பக்கூடினவேபந்தமெல்லாந்
தூவணஞ்சேர்மேனியாய்சோமேசா—மேவில்
இயல்பாகுநோன்பிற்கொன்றின்மையுடைமை
மயலாகுமற்றும்பெயர்த்து. (௩௫)

மெய்யுணர்தல்.

சொற்சுவைசேர்வாசகத்திற்சொன்னபொருளீதென்றே
சிற்சபையேபோனர்சிவசிவா—நற்கலைநூற்
கற்றீண்டுமெய்ப்பொருள்கண்டார்தலைப்படுவர்
மற்றீண்டுவாராநெறி. (௩௬)

காரிகையாரைப்பொன்னைக்காட்டவுங்காமாதிமும்மைச்
சோர்விழந்துய்ந்தாரரசர்சோமேசா—வோருங்காற்
காமம்வெகுளிமயக்கமிவைமூன்ற
னாமங்கெடக்கெடுநோய். (௩௬)

அவாவறுத்தல்.

சாரங்கமீதுசடபரதன்சிந்தைவைத்துச்
சேரங்கம்பெற்றான்சிவசிவா—நேரு
மவாவென்பவெல்லாவுயிர்க்குமெஞ்ஞான்றுந்
தவாஅப்பிறப்பீனும்வித்து. (௩௬)

தாய்கருவில்வாழ்குழவிதாமெல்லாம்வேண்டுவது
தூயபிறவாமையொன்றேசோமேசா—வாயதனால்
வேண்டுங்கால்வேண்டும்பிறவாமைமற்றது
வேண்டாமைவேண்டவரும். (௩௭)

ஊழ்.

உற்றாளைப்பெட்டகத்திட்டோட்டுமிலங்கேசனைப்பின்
செற்றாள்வந்தென்பார்சிவசிவா—வுற்றோரி
னூழிற்பெருவலியாவுளமற்றொன்று
சூழினுந்தான்முந்துறும். (௩௮)

முன்னரமண்மதத்துமூண்டரசர்பின்சைவந்
துன்னியதுமென்வியப்போசோமேசா—வுன்னுங்காற்
பேதைப்படுக்குமிழவூழறிவகற்று
மாகலூழுற்றக்கடை. (௩௮)

இறைமாட்சி.

பெற்றவைக்கென்போலிரண்டுபேரிலொருவன்பிழைத்தாற்
சிற்றவைக்காமென்றான்சிவசிவா—வுற்ற
முறைசெய்துகாப்பாற்றுமன்னவன்மக்கட்
கிறையென்றுவைக்கப்படும். (௩௯)

பார்சீதைசீலம்பழித்துரைத்துங்காகுத்தன்
சேர்வுறமுன்சீறிலனேசோமேசா—தேரிற்
செவிகைப்பச்சொற்பொறுக்கும்பண்புடைவேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த்தங்குமுலகு. (௩௯)

கல்வி.

பார்க்கவன்பாற்கல்விபயின்றகயன்பார்க்கவனேய்
தீர்க்கவரம்பெற்றான்சிவசிவா—வேற்கநன்றாக்
கற்கசடறக்கற்பவைகற்றபி
னிற்கவதற்குத்தக. (சo)

சம்பந்தர்நாவரசர்பாற்கண்டோஞ்சார்ந்துவப்ப
தும்பிரிவினுள்ளுவதுஞ்சோமேசா—நம்பி
உவப்பத்தலைக்கூடியுள்ளப்பிரித
லனைத்தேபுலவர்தொழில். (சo)

கல்லாமை.

புத்தர்மிகவாதுபுகன்றதுபோய்வாதவூர்ச்
சித்தர்முனேதானார்சிவசிவா—வொத்தநெறி
கல்லாதவருநனிநல்லர்கற்றார்முற்
சொல்லாதிருக்கப்பெறின். (சக)

மெய்த்ததிருவள்ளுவனார்வென்றுயர்ந்தார்கல்விநலந்
துய்த்தசங்கத்தார்தாழ்ந்தார்சோமேசா—வுய்த்தறியின்
மேற்பிறந்தாராயினுங்கல்லாதார்கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றாரனைத்திலர்பாடு. (சக)

கேள்வி.

வெய்யமரப்பேருரைத்தவேடனும்வான்மீகியெனுந்
தெய்வமுனியானான்சிவசிவா—துய்ய
செவியுணர்விற்கேள்வியுடையாரவியுணவி
னான்றாரோடொப்பர்நிலத்து. (சஉ)

ஊனுக்கூனென்னுமுரைகண்டுவந்தனரே
தூநற்சீர்க்கண்ணப்பர்சோமேசா—வானதனாற்
கற்றிலனாயினுங்கேட்கவஃதொருவற்
கொற்கத்தினூற்றாந்துணை. (சஉ)

அறிவுடைமை.

சனகனுலகநெறிதாவாதஞான
தினகரனானன்சிவசிவா—மனதினுட
னெவ்வதுறைவதுலகமுலகத்தோ
டவ்வதுறைவதறிவு. (சஙு)

அன்றமணர்தீவைப்பவஞ்சியதென்னென்னன்மின்
றுன்றியசீர்ச்சம்பந்தர்சோமேசா—நன்றேயாம்
அஞ்சுவதஞ்சாமைபேதைமையஞ்சுவ
தஞ்சலறிவார்தொழில். (சஙா)

குற்றங்கடிதல்.

தன்மகனன்கன்றினுக்குந்தான்மந்திரிக்குமென்றான்
சென்மமன்றேசென்மஞ்சிவசிவா—வுன்னுங்காற்
றன்குற்றநீக்கிப்பிறர்குற்றங்காண்கிற்பி
னென்குற்றமாகுமிறைக்கு. (சஎ)

ஈரைந்தலையானனுகியபின்னேகலுற்றுச்
சூரந்தொலைந்தானேசோமேசா—வோரின்
வருமுன்னர்க்காவாதான்வாழ்க்கையெரிமுன்னர்
வைத்தூறுபோலக்கெடும். (சஅ)

பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

வன்றொண்டர்சேரரையும்வாவென்றரனழைப்பச்
சென்றுதெரிவித்தார்சிவசிவா—வென்றுமென்றுந்
தம்மிற்பெரியார்தமராவொழுகுதல்
வன்மையுளெல்லாந்தலை. (சகூ)

எத்திறமுமேயர்கோனட்பாமாறெண்ணினரே
சுத்தநெறியாரூரர்சோமேசா—வைத்த
அரியவற்றுளெல்லாமரிதேபெரியாரைப்
பேணித்தமராக்கொளல். (சகூ)

சிற்றினஞ்சேராமை.

அறியவசமோகலைக்கோட்டந்தணனுமாதர்
செறியவசத்தன்சிவசிவா—பிறிதென்
மனநலமன்னுயிர்க்காக்கமினநல
மெல்லாப்புகழுந்தரும். (சசா)

அற்காவமண்மொழிகேட்டல்லலுற்முன்மாறனில்லாள்
சொற்கேட்டுநோய்தீர்ந்தான்சோமேசா—தற்காக்கும்
நல்லினத்தினூங்குந்துணையில்லைதீயினத்தி
னல்லற்படுப்பதூஉமில். (ருசா)

தெரிந்துசெயல்வகை.

பன்மறையோர்க்கானளித்தபாரரசன்கோம்பியெனுஞ்
சென்மமெடுத்தான்சிவசிவா—வுன்னின்மிகு
நன்முற்றலுள்ளுந்தவறுண்டவரவர்
பண்பறிந்தாற்றாக்கடை. (சஎ)

சாணக்கியயிச்சித்துத்தன்னுயிரும்போக்கினனே
தூநீரிலங்கையர்கோன்சோமேசா—வானதனுல்
ஆக்கங்கருதிமுதலிழக்குஞ்செய்வினை
யூக்காரறிவுடையார். (சஎ)

வலியறிதல்.

நீசவுருவனின்னடிரிசங்கு
தேசிகனுற்பெற்முன்சிவசிவா—பேசின்
வினைவலியுந்தன்வலியுமாற்முன்வலியுந்
துணைவலியுந்தூக்கிச்செயல். (சஅ)

சக்கரத்தையேற்பன்சலந்தரனென்றெடுத்துத்
துக்கமுற்றுவீடினனேசோமேசா—வொக்கும்
உடைத்தம்வலியறியாரூக்கத்தினூக்கி
யிடைக்கண்முரிந்தார்பலர். (சஅ)

காலமறிதல்.

யோகிருந்தகாலமுணராதுறுமதனன்
றேகமிழந்தான்சிவசிவா—வாகி
லருவினையென்பவுளவோகருவியாற்
காலமறிந்துசெயின். (சகூ)

வீமனவைமுன்மனையைவேட்டானைக்கண்டுமொரு
தூமொழியேனும்புகலான்சோமேசா—வாமென்றே
ஊக்கமுடையானொடுக்கம்பொருதகர்
தாக்கற்குப்பேருந்தகைத்து. (சகூ)

இடனறிதல்.

வயத்திரதமேறிவருமபிமன்றன்னைச்
செயத்திரதன்கொன்றான்சிவசிவா—முயற்சியுட
னெண்ணியாரெண்ணமிழப்பரிடனறிந்து
துன்னியார்துன்னிச்செயின். (ருo)

காட்டுமுயலுங்கதக்கரியைக்கொல்லுமாற்
றோட்டலர்நீர்க்கச்சியினுட்சோமேசா—நாட்டியிடின்
ஆற்றாருமாற்றியடுபவிடனறிந்து
போற்றார்கட்போற்றிச்செயின். (ருo)

தெரிந்துதெளிதல்.

அத்தன்பதத்தியற்றுமாழிசலந்தரனைச்
சித்ரவதைசெய்தசிவசிவா—தத்தம்
பெருமைக்குமேனைச்சிறுமைக்குந்தத்தங்
கருமமேகட்டளைக்கல். (ருக)

தேரருமானந்தனைமுன்றேறிப்பழிபூண்டான்
சூரியபன்மாவென்பான்சோமேசா—தாரணிமேல்
தேரான்பிறனைத்தெளிந்தான்வழிமுறை
தீராவிடும்பைதரும். (ருக)

தெரிந்துவினையாடல்.

சதமுகனைராகவனுஞ்சானகியைக்கொண்டே
சிதையவதைத்தான்சிவசிவா—விதயத்
திதனையிதனாலிவன்முடிக்குமென்றாய்ந்
ததனையவன்கண்விடல். (ருஉ)

தேசிகனைக்கொண்டசுரரிறைக்குத்தீங்கிழைத்தான்
றாசார்துவட்டாச்சேய்சோமேசா—பேசில்
எனைவகையாற்றேறியக்கண்ணும்வினைவகையான்
வேறாகுமாந்தர்பலர். (ருஉ)

சுற்றந்தழால்.

அன்றுதமருள்ளமறிந்தடைந்தவீடணற்குச்
சென்றுறுதிசொன்னான்சிவசிவா—வொன்று
முழைப்பிரிந்துகாரணத்தின்வந்தானைவேந்த
னிழைத்திருந்தெண்ணிக்கொளல். (ருங)

ஆர்வீடணனோடளவளாவாதரக்கன்
சோர்விலாவாழ்விழந்தான்சோமேசா—நேரே
அளவளாவில்லாதான்வாழ்க்கைகுளவளாக்
கோடின்றிநீர்நிறைந்தற்று. (ருங)

பொச்சாவாமை.

இப்புவிமேற்கோயிலிறந்ததயனார்மறந்து
செப்புதலாலன்றோசிவசிவா—வெப்பொழுதும்
பொச்சாப்புக்கொல்லும்புகழையறிவினை
நிச்சநிரப்புக்கொன்றாங்கு. (ருச)

முப்புரத்தோர்வேவவுடனிருந்தமூவரே
துப்பினாற்கண்டறிந்தார்சோமேசா—வெப்பால்
இகழ்ச்சியிற்கெட்டாரையுள்ளுகதாந்தம்
மகிழ்ச்சியின்மைந்துறும்போழ்து. (ருச)

செங்கோன்மை.

மங்காதமங்குறளைமாறன்விலங்கிட்டான்
செங்கோன்மகிமைசிவசிவா—வெங்கேனும்
வேலன்றுவென்றிதருவதுமன்னவன்
கோலதூஉங்கோடாதெனின். (ருரு)

மைந்தனெனுமலசமஞ்சன்றளைவெறுத்தான்
சுந்தரச்செங்கோற்சகரன்சோமேசா—முந்துங்
குடிபுறங்காத்தோம்பிக்குற்றங்கடிதல்
வடுவன்றுவேந்தன்றொழில். (ருரு)

கொடுங்கோன்மை.

தாதைசிறையிருக்கத்தங்கையழக்கஞ்சனுறுந்
தீதையெவர்சொல்வார்சிவசிவா—மேதினியி
லல்லற்பட்டாற்றாதழுதகண்ணீரன்றே
செல்வத்தைத்தேய்க்கும்படை. (ருசு)

ஐவரில்லாளழுதவன்றேகண்டேக்குற்றார்
துய்யகங்கைசேய்முதலோர்சோமேசா—மெய்யேயாம்
அல்லற்பட்டாற்றாதழுதகண்ணீரன்றே
செல்வத்தைத்தேய்க்கும்படை. (ருசு)

வெருவந்தசெய்யாமை.

வண்ணமகனேவவருகீசகன்மடிந்தான்
றிண்ணமிதுவன்றோசிவசிவா—வெண்ணின்
வெருவந்தசெய்தொழுகும்வெங்கோலனாயி
னொருவந்தமொல்லைக்கெடும். (ருஎ)

வெய்துரையாலக்கணமேவீந்தான்சிசுபாலன்
றெய்யின்முலையுமைபாற்சோமேசா—வுய்யாக்
கடுஞ்சொல்லன்கண்ணிலனாயினெடுஞ்செல்வ
நீடின்றியாங்கேகெடும். (ருஎ)

கண்ணோட்டம்

முப்புரத்தைநீறுக்கிமூவரையுங்காத்தநலஞ்
செப்பமுடியாதேசிவசிவா—வொப்பிற்
கருமஞ்சிதையாமற்கண்ணோடவல்லாற்
குரிமையுடைத்திவ்வுலகு. (ருஅ)

மாலான்முதலிகிழ்ந்தவானவர்தீங்கும்பொறுத்துத்
தோலாவிடமுண்டாய்சோமேசா—சால
ஒறுத்தாற்றும்பண்பினார்கண்ணுங்கண்ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும்பண்பேதலை. (ருஅ)

ஒற்றாடல்.

வந்தசுகசாரர்வடிவைநிருதனன்றிச்
சிந்தைசெய்தார்காண்பார்சிவசிவா—பந்தந்
துறந்தார்படிவத்தராகியிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ்சோர்விலதொற்று. (ருகூ)

வேடனில்லாள்வீந்ததிறமீனவற்குநீதெரித்தாய்
சோதிபழியஞ்சுஞ்சோமேசா—பூதலத்தின்
எல்லார்க்குமெல்லாநிகழ்பவையெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல்வேந்தன்றொழில். (ருகூ)

ஊக்கமுடைமை.

நல்லதினமென்றேநரகனிறுநாளுலகிற்
செல்லவரம்பெற்றான்சிவசிவா—வல்லமைசே
ருள்ளமிலாதவரெய்தாருலகத்து
வள்ளியமென்னுஞ்செருக்கு. (சுo)

வெங்கரியைப்பாகரைமுன்வீட்டினரேகராய்த்
துங்கவெறிபத்தர்சோமேசா—வங்கம்
பரியதுகூர்ங்கோட்டதாயினும்யானை
வெரூஉம்புலிதாக்குறின். (சுo)

மடியின்மை.

தந்தையுள்நோக்கித்தவமேவிய துருவன்
சிந்தைவலிதன்றோசிவசிவா—நந்து
மடியிலாமன்னவனெய்துமடியளந்தான்
றாஅயதெல்லாமொருங்கு. (சுக)

பொன்மலையின்வேங்கைபொறித்துமீண்டான்சென்னி
தொன்மைவலியாண்மையினாற்சோமேசா—பன்னின்
மடியிலாமன்னவனெய்தும்டியளந்தான்
றாஅயதெல்லாமொருங்கு. (சுக)

ஆள்வினையுடைமை.

எய்தாதிராமற்கிலக்குவன்போலென்றுரைக்கச்
செய்தானடிமைசிவசிவா—நொய்தேனு
மின்பம்விழையான்வினைவிழைவான்றன்கேளிர்
துன்பந்துடைத்தூன்றுந்தூண். (சுஉ)

கூற்றுவர்மூவேந்தர்நிலமுங்கைக்கொண்டாரே
தோற்றுந்தாளாண்மையினாற்சோமேசா—சாற்று
முயற்சிதிருவினையாக்குமுயற்றின்மை
யின்மைபுகுத்திவிடும். (சுஉ)

இடுக்கணழியாமை.

இரணியன்றான்செய்தவிடும்பைதனைமைந்தன்
றிரணமாக்கண்டான்சிவசிவா—முரணி
யடுக்கிவரினுமழிவிலானுற்ற
விடுக்கணிடுக்கட்படும். (சுங)

என்றுமொருமீனேவந்தின்மைமிகவுந்தளரார்
துன்றேரதிபத்தர்சோமேசா—மன்ற
அடுக்கிவரினுமழிவிலானுற்ற
விடுக்கணிடுக்கட்படும். (சுங)

அமைச்சு.

போயவரசாளிபுகவெழக்கண்டாளியுடல்
நீயினமைச்சிட்டான்சிவசிவா—வாயிற்
றெரிதலுந்தேர்ந்துசெயலுமொருதலையாச்
சொல்லலும்வல்லதமைச்சு. (சுஉ)

கால்சேய்கதிர்சேயைக்காத்தரசனட்புதவித்
தூலமுடிசூட்டுவித்தான்சோமேசா—சாலப்
பிரித்தலும்பேணிக்கொளலும்பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும்வல்லதமைச்சு. (சுஉ)

சொல்வன்மை.

என்றும்பதினறெனவரனாரோதியசொல்
சென்றதேயின்றுஞ்சிவசிவா—நன்றிபெறச்
சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து. (சுரு)

நித்தியதுவங்கேட்பானித்திரையென்றேமயக்கந்
துய்த்தனனுங்கும்பகன்னன்சோமேசா—வெத்திறத்தும்
ஆக்கமுங்கேடுமதனால்வருதலாற்
காத்தோம்பல்சொல்லின்கட்சோர்வு. (சுரு)

வினைத்தூய்மை.

மைந்தன்முடிவீழ்த்தான்மாள்கவெனக்கைவிரித்த
சிந்துபதிபட்டான்சிவசிவா—தந்தஞ்
சலத்தாற்பொருள்செய்தேமாற்றல்பசுமட்
கலத்துணீர்பெய்திரீஇயற்று. (சுசு)

தக்கனுனையெள்ளிமகஞ்சாடும்போதெண்ணியெண்ணித்
துக்கமுற்றானவதென்னேசோமேசா—வெக்காலும்
எற்றென்றிரங்குவசெய்யற்கசெய்வானேல்
மற்றன்னசெய்யாமைநன்று. (சுசு)

வினைத்திட்பம்.

எய்துமுருவழிந்துமேந்திழையாள்பாவனைதான்
செய்தபடியாச்சேசிவசிவா—வையத்தி
னெண்ணியவெண்ணியாங்கெய்துபவெண்ணியார்
திண்ணியராகப்பெறின். (சுஎ)

செவ்வேளைப்பாலனெனவெள்ளித்திறலழிந்தான்
றுவ்வாதவெஞ்சூரன்சோமேசா—வவ்வா
றுருவுகண்டெள்ளாமைவேண்டுமுருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணியன்னாருடைத்து. (சுஎ)

வினைசெயல்வகை.

மங்கைமுலைக்கச்சவிழ்த்தமாயச்சயந்தனொரு
செங்கணிழந்தான்சிவசிவா—வெங்கு
முடிவுமிடையூறுமுற்றியாங்கெய்தும்
படுபயனும்பார்த்துச்செயல். (சுஅ)

வெள்ளிவெற்பையெண்ணூதெடுப்பனெனவீறெய்தித்
துள்ளியழிந்தானரக்கன்சோமேசா—மெள்ள
முடிவுமிடையூறுமுற்றியாங்கெய்தும்
படுபயனும்பார்த்துச்செயல். (சுஅ)

தூது.

சானகியைக்கண்டரக்கன்முனிகலிவாலிலிடுந்
தீநகரிலிட்டான்சிவசிவா—வூனுக்
கிறுதிபயப்பினுமெஞ்சாதிறைவர்க்
குறுதிபயப்பதாந்தூது. (சுகூ)

தன்றுயரநோக்கான்றனைவிடுத்தோர்க்கேயுறுதி
துன்றமொழிந்தானிடதன்சோமேசா—வென்றும்
இறுதிபயப்பினுமெஞ்சாதிறைவற்
குறுதிபயப்பதாந்தூது. (சுகூ)

மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அன்றரசோடேரண்டனுடுமுரையாலவமே
சென்றுயிரையீந்தான்சிவசிவா—நன்றிபெற
வேட்பனசொல்லிவினையிலவெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ்சொல்லாவிடல். (எ0)

மாமனுனென்னுமதத்தாலுனையிகழ்ந்து
தோமுற்றார்தக்கனார்சோமேசா—வாமே
பழையமெனக்கருதிப்பண்பல்லசெய்யுங்
கெழுதகைமைகேடுதரும். (எ0)

குறிப்பறிதல்.

வென்றியிராமனென்டுவில்லைமுனிவன்குறிப்பாற்
சென்றுவளைத்தான்சிவசிவா—மன்றிற்
குறிப்பிற்குறிப்புணர்வாரையுறுப்பினுள்
யாதுகொடுத்துங்கொளல். (எக)

அப்பூதியார்மறைத்தும்வாகீசரக்கரவைத்
துப்பானறிந்தனரேசோமேசா—விப்புவியில்
ஐயப்படாஅதகத்ததுணர்வானைத்
தெய்வத்தோடொப்பக்கொளல். (எக)

அவையறிதல்.

மன்றிற்பரசமயகோளரிமுன்வல்லமணர்
சென்றநிலையென்னுஞ்சிவசிவா—துன்றுதுற
வாற்றினிலைதளர்ந்தற்றேவியன்புல
மேற்றுணர்வார்முன்னரிழுக்கு: (எஉ)

ஓர்சங்கத்தார்கல்வியூமைச்சேய்க்குக்காட்டிச்
சேர்வுநலந்தேர்ந்தனரேசோமேசா—வோருங்காற்
கற்றறிந்தார்கல்விவிளங்குங்கசடறச்
சொற்றெரிதல்வல்லாரகத்து. (எஉ)

அவையஞ்சாமை.

முத்தமிழ்ச்சங்கத்தவரைமூதுரையால்வள்ளுவருஞ்
சித்தமகிழ்வித்தார்சிவசிவா—வெத்தனையுங்
கற்றாரிற்கற்றாரெனப்படுவர்கற்றார்முற்
கற்றசெலச்சொல்லுவார். (எந)

வாழ்வாதவூரர்வளவனவைமுன்னெதிர்த்துச்
சூழ்தேரரைவென்றார்சோமேசா—தாழ்வகல
ஆற்றினளவறிந்துகற்கவவையஞ்சா
மாற்றங்கொடுத்தற்பொருட்டு. (எங)

நாடு.

பொன்னியெனவேழமுனிபொற்கரகநீர்கவிழ்த்த
சென்னிவளநாடேசிவசிவா—நன்னா
டிருபுனலும்வாய்ந்தமலையும்வருபுனலும்
வல்லரணுநாட்டிற்குறுப்பு. (எச)

மேல்வளமெல்லாமமைந்தும்வீரமகேந்திரந்தான்
றோல்வியுற்றுமாய்ந்ததேசோமேசா—ஞாலமிசை
ஆங்கமைவெய்தியக்கண்ணும்பயமின்றே
வேந்தமைவில்லாதநாடு. (எச)

அரண்.

காத்தானசலக்கருணாகரன்கலிங்கஞ்
சேர்த்தான்றிறத்திற்சிவசிவா—பார்த்தா
லெனைமாட்சித்தாயினுமென்னாம்வினைமாட்சி
யில்லார்கணில்லாதரண். (எரு)

வல்லதிகன்றன்னரணம்வான்வளவன்சேனைசெலத்
தொல்லைவலிமாண்டதேசோமேசா—நல்ல
எனைமாட்சித்தாகியக்கண்ணும்வினைமாட்சி
யில்லார்கணில்லாதரண். (எரு)

பொருள்செயல்வகை.

கொண்டான்வடகிரியிற்கூடலரசுபொருட்
செண்டாலடித்தேசிவசிவா—கண்டாயி
லொண்பொருள்காழ்ப்பவியற்றியார்க்கெண்பொரு
ளேனையிரண்டுமொருங்கு. (எசு)

உக்கிரனூர்மேருவைவென்றெண்ணிதியம்பெற்றமையாற்
றெக்ககுடிகாத்தனர்காண்சோமேசா—மிக்குயர்ந்த
குன்றேறியானைப்போர்கண்டற்றூற்றன்கைத்தோன்
றுண்டாகச்செய்வான்வினை. (எசு)

படைமாட்சி.

பார்த்திவனைக்கட்டவிழ்த்துப்பத்ராயுவன்பகையைத்
தீர்த்தொருவனின்றான்சிவசிவா—பார்த்தங்
கொலித்தக்காலென்னுமுவரியெலிப்பகை
நாகமுயிர்ப்பக்கெடும். (எஎ)

நீநகைப்பமும்புரமுநீறாகிமாய்ந்ததே
தூநகையாள்பாலமருஞ்சோமேசா—வானின்
ஒலித்தக்காலென்னுமுவரியெலிப்பகை
நாகமுயிர்ப்பக்கெடும். (எஎ)

படைச்செருக்கு.

உரமிறந்துபோகாதவுள்ளத்தரவான்
சிரமறுந்துற்றான்சிவசிவா—தரமா
விழுப்புண்படாதநாளெல்லாம்வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன்னாளையெடுத்து. (எஅ)

மன்மதனின்னேடெதிர்த்துவீறழிந்துமாண்டாலுந்
துன்னுபுகழேபெற்றான்சோமேசா—புன்னெருங்குங்
கானமுயலெய்தவம்பினில்யானை
பிழைத்தவேலேந்தலினிது. (எஅ)

நட்பு.

உற்றகுசேலனலமுற்றிருத்தற்காவுவந்தோர்
சிற்றுணவுட்கொண்டான்சிவசிவா—சுற்று
முடுக்கையிழந்தவன்கைபோலவாங்கே
யிடுக்கண்களைவதாநட்பு. (எகூ)

வாக்கரசர்பிள்ளாயென்னவலித்துமாற்றலுற்றூர்
தூக்குபிள்ளையார்செலவைச்சோமேசா—நோக்கி
நகுதற்பொருட்டன்றுநட்டன்மிகுதிக்கண்
மேற்சென்றிடித்தற்பொருட்டு. (எகூ)

நட்பாராய்தல்.

துருவதன்கட்டுண்டான்றுரோணனடியாரா்ற்
செருவினின்முனஞ்சிவசிவா—வருவதன்மு
னுய்ந்தாய்ந்துகொள்ளாதான்கேண்மைகடைமுறை
தான்சாந்துயரந்தரும். (அ0)

போற்றுஞ்சுசீலன்புயபெலனைநீத்தகன்றான்
றேற்றிறைவிதும்பிடவுஞ்சோமேசா—வேற்றதே
ஊதியமென்பதொருவற்குப்பேதையார்
கேண்மையொரீஇவிடல். (அ0)

பழமை.

குறித்தரசுகன்னனுடன்கோதைவிளையாடத்
தெறித்தமணியுஞ்சிவசிவா—பொறுக்கி
னழிவந்தசெய்யினுமன்பறாரன்பின்
வழிவந்தகேண்மையவர். (அக)

இல்லாளைப்பற்றிழுழ்கென்றிடவுமன்புகுன்றூர்
தொல்லைநெறிநீலகண்டர்சோமேசா—வொல்லா
தழிவந்தசெய்யினுமன்பறாரன்பின்
வழிவந்தகேண்மையவர். (அக)

நீநட்பு.

பொன்மானென்றாசைகொண்டபொன்னனையாள் பட்டதுயர்
சென்மாந்த்ரபாவஞ்சிவசிவா—சொன்னோங்
கனவினுமின்னாதுமன்னோவினைவேறு
சொல்வேறுபட்டார்தொடர்பு. (அஉ)

ஆங்காரியந்தடுத்தவங்கணைசொற்கேட்டிறந்தான்
றாங்காத்தசரதன்றான்சோமேசா—வீங்கிதனால்
ஒல்லுங்கருமமுடற்றுபவர்கேண்மை
சொல்லாடார்சோரவிடல். (அஉ)

கூடாநட்பு.

தாய்போல்வருமங்கைதன்னட்பறிந்துமவள்
சேய்போலிருந்தான்சிவசிவா—மாயனெதிர்
நட்டார்போனல்லவைசொல்லினுமொட்டார்சொ
லொல்லையுணரப்படும். (அங)

தாய்[illegible]த்தூசுடுத்துச்சாரெனுஞ்சொற்றீதென்றா
நேயசுயோதனற்குச்சோமேசா—வாயதனால்
நட்டார்போனல்லவைசொல்லினுமொட்டார்சொ
லொல்லையுணரப்படும். (அங)

பேதைமை.

தனறலைமேற்றன்கைவைத்தோர்தானவன்முன்பெற்றவரஞ்
சென்றிறக்கலாச்சேசிவசிவா—வென்றென்றும்
பொய்படுமொன்றோபுனைபூணுங்கையறியாப்
பேதைவினைமேற்கொளின். (அச)

வன்சமணர்தம்பிரிவால்வாகீசர்க்கின்பமன்றித்
துன்பமென்பதில்லையேசோமேசா—நன்காம்
பெரிதினிதுபேதையார்கேண்மைபிரிவின்கட்
பீழைதருவதொன்றில். (அச)

புல்லறிவாண்மை.

மாற்குமதுவுங்கைடவனும்வாழ்நாளைத்
தீர்க்கவரமீந்தான்சிவசிவா—பார்க்கி
னறிவிலானெஞ்சுவந்தீதல்பிறிதியாது
மில்லைபெறுவான்றவம். (அரு)

இல்லாண்மறுப்பவுஞ்சென்றேகிச்சலந்தரன்றன்
ஞெல்வலிபோய்மாண்டனனேசோமேசா—வல்லமையால்
ஏவவுஞ்செய்கலான்றான்றேறானவ்வுயிர்
போறுமளவுமோர்நோய். (அரு)

இகல்.

தாயடிமைவானமுதந்தந்தகற்றச்சார்வயின
தேயனைமால்வென்றான்சிவசிவா—வேய
விகலெதிர்சாய்ந்தொழுகவல்லாரையாரே
மிகலூக்குந்தன்மையவர். (அசு)

எத்திறத்துங்கெட்டானிகலாற்சுயோதனன்சீர்
துய்த்தனனட்பாற்றருமன்சோமேசா—மொய்த்த
இகலானுமின்னாதவெல்லாநகலானு
நன்னயமென்னுஞ்செருக்கு. (அசு)

பகைமாட்சி.

ஐங்கரனென்றேராவரக்கன்றலைமோதிச்
செங்கரங்கணொந்தான்சிவசிவா—துங்க
வழிநோக்கான்வாய்ப்பனசெய்யான்பழிநோக்கான்
பண்பிலன்பற்றார்க்கினிது. (அஎ)

ஏனையர்பால்வெற்றிகொண்டானின்றேடெதிர்த்திறந்தான்
றாநறும்பூவாளியான்சோமேசா—மான
வலியார்க்குமாறேற்றலோம்புகவோம்பா
மெலியார்மேன்மேகபகை. (அஎ)

பகைத்திறந்தெரிதல்.

ஐங்கரனைக்கண்டுநகைத்தாவணிநாலாந்திதியிற்
றிங்கள்பகையானான்சிவசிவா—வெங்கும்
பங்கையென்னும்பண்பிலதனையொருவ
னகையேயும்வேண்டற்பாற்றன்று. (அஅ)

நந்திகலம்பகத்தான்மாண்டகதைநாடறியுஞ்
சுந்தரஞ்சேர்தென்குளத்தூர்ச்சோமேசா—சந்ததமும்
வில்லேருழவர்பகைகொளினுங்கொள்ளற்க
சொல்லேருழவர்பகை. (அஅ)

உட்பகை.

வென்றிபுனைசம்பரனைவென்றதவனில்லிருந்து
தென்றலெனுந்தேரான்சிவசிவா—வென்று
மரம்பொருதபொன்போலத்தேயுமுரம்பொரு
துட்பகையுற்றகுடி. (அக)

மாற்றாமுடியும்வளமையுங்கொண்டேகலந்
தோற்றான்வழுதிமகன்சோமேசா—வாற்றலிலா
எட்பகவன்னசிறுமைத்தேயாயினு
முட்பகையுள்ளதாங்கேடு. (அக)

பெரியாரைப்பிழையாமை.

வந்தமுனிவோரைவணங்காவரமுனியைச்
சிந்தைசெயல்வேண்டுஞ்சிவசிவா—முந்தும்
பெரியாரைப்பேணுதொழுகிற்பெரியாராற்
பேராவிடும்பைதரும். (கூ0)

கொன்படைகணீறாக்கோசிகனார்சாபத்தாற்
றுன்பமுற்றார்நால்வேந்தர்சோமேசா—வின்புதவும்
ஏந்தியகொள்கையார்சீறினிடைமுரிந்து
வேந்தனும்வேந்துகெடும். (கூ0)

பெண்வழிச்சேறல்.

ஓதுகனிபொருந்துமுங்கண்மனத்தினுற்ற
சேதிசொல்லினென்றான்சிவசிவா—வாதலினு
வில்லாள்கட்டாழ்ந்தவியல்பின்மையெஞ்ஞான்று
நல்லாருணாணுத்தரும். (௬௧)

கற்பின்மையில்லாள்பாற்கண்டுமயலுற்றழிந்தான்
சொற்புண்டரீகாக்கன்சோமேசா—பொற்பெண்ணி
இல்லாள்கட்டாழ்ந்தவியல்பின்மையெஞ்ஞான்று
நல்லாருணாணுத்தரும். (௬௧)

வரைவின்மகளிர்.

போசனுரைக்கிசைந்தபுண்ணியனைவேசைகொன்று
டேசமறியாதோசிவசிவா—பேசுமிடத்
தன்பின்விழையார்பொருள்விழையுமாய்தொடியா
ரின்சொலிழுக்குத்தரும். (௬௨)

வேண்டுமுருப்பசியைப்பார்த்தன்வெறுத்தனனே
தூண்டுமறைப்பரியாய்சோமேசா—யாண்டும்
பொதுநலத்தார்புன்னலந்தோயார்மதிநலத்தின்
மாண்டவறிவினவர். (௬௨)

கள்ளுண்ணாமை.

சுக்கிரனார்சாபத்தொடர்பறிந்தோர்கள்ளிருந்த
திக்கினடப்பாரோசிவசிவா—மக்களென்பார்
கள்ளுண்ணாப்போழ்திற்களித்தானைக்காணுங்கா
லுள்ளான்கொலுண்டதன்சோர்வு. (௬௩)

தக்கன்பான்ஞானத்ததீசியுபதேசமெல்லாந்
தொக்கதனாலானதென்னேசோமேசா—மிக்குக்
களித்தானைக்காரணங்காட்டுதல்கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத்தீத்துரீஇயற்று. (௬௩)

சூது.

வெற்றிநளன்சூதாடிவீடுவிட்டுக்காடுறைந்தான்
சிற்றிடையுந்தானுஞ்சிவசிவா—சுற்று
முடைசெல்வமூணொளிகல்வியென்றைந்து
மடையாவாமாயங்கொளின். (௧௪)

முற்பணயத்தாற்பின்னுமூண்டிழந்தார்சூதரொடு
சொற்படுஞ்சூதாடினோர்சோமேசா—வற்பமாம்
ஒன்றெய்திநூறிழக்குஞ்சூதர்க்குமுண்டாங்கொ
னன்றெய்திவாழ்வதோராறு. (௧௪)

மருந்து.

மாதவரூண்மாமருதின்மங்கையர்க்குமுற்பிறப்பின்
சேதிதெரிவிக்குஞ்சிவசிவா—வாதலினான்
மாறுபாடில்லாதவுண்டிமறுத்துண்ணி
னூறுபாடில்லையுயிர்க்கு. (௧௫)

நல்லதிலகவதியார்மொழியைநம்பிவெங்நோய்
சொல்லரசர்தீர்ந்துய்ந்தார்சோமேசா—புல்லிய
நோய்நாடிநோய்முதனாடியதுதணிக்கும்
வாய்நாடிவாய்ப்பச்செயல். (௧௫)

குடிமை.

தந்தைவதுவைதவிராதுவீடுமன்போய்ச்
சிந்தைதெளிவித்தான்சிவசிவா—நந்தா
நலம்வேண்டினாணுடைமைவேண்டுங்குலம்வேண்டின்
வேண்டுகயார்க்கும்பணிவு. (௧௬)

மங்கலியம்விற்றும்வழாதுபணிசெய்துவந்தார்
துங்கமறைதேர்கலயர்சோமேசா—வங்கண்
வீழங்குவதுள்வீழ்ந்தக்கண்ணும்பழங்குடி
பண்பிற்றலைப்பிரிதலின்று. (௧௬)

மானம்.

அன்றொருவைவேந்தனரிவைதனக்காவமர்க்குச்
சென்றுயிரையீந்தான்சிவசிவா—துன்று
மயிர்நீப்பின்வாழாக்கவரிமாவன்னா
ருயிர்நீப்பர்மானம்வரின். (௯௭)

அச்சுவத்தமாப்பட்டானென்னவமர்துறந்தான்
றுச்சிறுரோணனென்பான்சோமேசா—நச்சு
மயிர்நீப்பின்வாழாக்கவரிமாவன்னா
ருயிர்நீப்பர்மானம்வரின். (௯௭)

பெருமை.

நல்லூழிநான்குமனுநாரியுடனண்ணவரி
செல்வமகவானான்சிவசிவா—வொல்லும்
பெருமையுடையவராற்றுவாராற்றி
னருமையுடையசெயல். (௯௮)

தண்டியடிகளிருதாளிணைபேணாதழிந்தார்
தொண்டராம்பேய்ச்சமணர்சோமேசா—மிண்டுஞ்
சிறியாருணர்ச்சியுளில்லைப்பெரியாரைப்
பேணிக்கொள்வேமென்னுநோக்கு. (௯௮)

சான்றாண்மை.

தாருவனமுனிவர்தம்பிழைநோக்காதருளே
சேரநடஞ்செய்தான்சிவசிவா—வோருமவர்
இன்னாசெய்தார்க்குமினியவேசெய்யாக்கா
லென்னபயத்ததோசால்பு. (௯௯)

வன்மைச்சுயோதனற்கும்வானோர்சிறைமீட்டான்
றொன்மைநெறித்தருமன்சோமேசா—பன்முறையும்
இன்னாசெய்தார்க்குமினியவேசெய்யாக்கா
லென்னபயத்ததோசால்பு. (௯௯)

பண்புடைமை.

பாந்தட்பகைமுயலைப்பற்றுதலாலென்றுமதி
தேர்ந்துமதைநீக்கான்சிவசிவா—கூர்ந்த
வரம்போலுங்கூர்மையரேனுமரம்போல்வர்
மக்கட்பண்பில்லாதவர். (கூ00)

உன்பணிக்கென்றேதிநல்காச்செல்வமுத்தியுறத்
துன்பமுற்றார்நால்வணிகர்சோமேசா—வன்புமிகும்
பண்பிலான்பெற்றபெருஞ்செல்வநன்பால்
கலந்தீமையாற்றிரிந்தற்று. (கூ00)

நன்றியில்செல்வம்.

நல்விசயன்கண்ணன்வரநன்மைபுரியாமறையோன்
செல்வமிருந்தென்னுஞ்சிவசிவா—தொல்லுலகி
னச்சப்படாதவன்செல்வநடுவூரு
ணச்சுமரம்பழுத்தற்று. (கூ0க)

எல்லாமறையவர்க்கீந்தேவறியன்போலானன்
சொல்லாருங்கீர்த்திரகுச்சோமேசா—நல்லதே
சீருடைச்செல்வர்சிறுதுனிமாரி
வறங்கூர்ந்தனையதுடைத்து. (கூ0க)

நாணுடைமை.

சாரும்பதியிலராய்த்தாருவனமாதர்தமைச்
சேரவிறைசென்றான்சிவசிவா—பாரின்மிசை
நாணகத்தில்லாரியக்கமரப்பாவை
நாணாலுயிர்மருட்டியற்று. (கூ0உ)

புண்ணேடுயிர்வாழநாணியுயிர்போக்கினன்
றுண்ணெனவேவாலிமுனஞ்சோமேசா—வெண்ணியிடில்
நாணாலுயிரைத்துறப்பருயிர்ப்பொருட்டா
னண்டுறவார்நாணாள்பவர். (கூ0உ)

குடிசெயல்வகை.

துய்யபகீரதனுர்தொல்லரசரல்லலறச்
செய்தவமென்சொல்வாஞ்சிவசிவா—வையமதி
னல்லாண்மையென்பதொருவற்குத்தான்பிறந்த
வில்லாண்மையாக்கிக்கொளல். (௧0௩)

மற்றிருதராட்டிரன்சந்தானமெலாமாய்ந்ததே
சுற்றுநீர்த்தென்குளத்தூர்ச்சோமேசா—பற்றும்
இடுக்கண்கால்கொன்றிடவீழுமடுத்தூன்று
நல்லாளிலாதகுடி. (௧0௩)

உழவு.

வள்ளிபுனங்காத்திருந்தவாறேதுவான்பயிர்செய்
தெள்ளிமையாலன்றோசிவசிவா—வுள்ளுமிடத்
தேரினுநன்றாலெருவிடுதல்கட்டபி
னீரினுநன்றதன்காப்பு. (௧0[illegible])

வேள்வித்தொழிற்குமுழுதொழின்முன்வேண்டுமோல்
சூழிசூழ்தென்குளத்தூர்ச்சோமேசா—வாழும்
உழவினார்கைம்மடங்கினில்லைவிழைவதூஉம்
விட்டேமென்பார்க்குநிலை. (௧0௪)

நல்குரவு.

மாமணியாற்கோசிகன்போய்மன்விடந்தீரான்வறுமைத்
தீமையினான்மீண்டான்சிவசிவா—வாமு
னறன்சாராநல்குரவீன்றதாயானும்
பிறன்போலநோக்கப்படும். (௧0௫)

நற்றருமன்வெற்றியினைநாடிவிராடனெதிர்
சொற்றமொழிசோர்ந்ததேசோமேசா—கற்றறிவால்
நற்பொருணன்குணர்ந்துசொல்லினுநல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள்சோர்வுபடும். (௧0௫)

இரவு.

தருமகுணமாவலிபாற்றானமெனச்சேர்ந்தான்
றிருமகிணன்றான்சிவசிவா—பரிவி
னிரத்தலுமீதலேபோலுங்கரத்தல்
கனவிலுந்தேற்றாதார்மாட்டு. (௧௦௬)

கஞ்சாறர்சோபனப்பெண்கூந்தல்கடிதளிக்கத்
துஞ்சுமகிழ்ச்சிகொண்டாய்சோமேசா—நெஞ்சின்
இகழ்ந்தெள்ளாதீவாரைக்காணின்மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளுளுவப்பதுடைத்து. (௧௦௬)

இரவச்சம்.

ஒன்றுதவவேடமுடன்சராசந்தன்முனஞ்
சென்றிரந்தார்மன்னர்சிவசிவா—வென்றுங்
கரவாதுவந்தீயுங்கண்ணன்னார்கண்ணு
மிரவாமைகோடியுறும். (௧௦௭)

எண்ணெயிரப்பஞ்சியுடலேவருத்தித்தீபமிட்டார்
துண்ணென்கணம்புல்லர்சோமேசா—கண்ணியிடில்
ஆவிற்குநீரென்றிரப்பினுநாவிற்
கிரவினிளிவந்ததில். (௧௦௭)

கயமை.

வாரிவழிதாராவருணனடைக்கலமாய்ச்
சேரவழிசெய்தான்சிவசிவா—வாருமிதஞ்
சொல்லப்பயன்படுவர்சான்றோர்கரும்புபோற்
கொல்லப்பயன்படுங்கீழ். (௧௦௮)

ஏற்றதுரோணனையன்றெள்ளித்துருபதன்பின்
றோற்றுவிசயற்களித்தான்சோமேசா—போற்றிடினும்
ஈர்ங்கைவிதிரார்கயவர்கொடிறுடைக்குங்
கூன்கையரல்லாதவர்க்கு. (௧௦௮)

தகையணங்குறுத்தல்.

ஆர்ந்தசுரரானாரமுதணங்கைக்கண்டுமகிழ்
சேர்ந்தசுரரானார்சிவசிவா—சார்ந்ததனை
யுண்டார்கணல்லதடுநறாக்காமம்போற்
கண்டார்மகிழ்செய்தலின்று. (௧௦௯)

வாய்ந்ததமயந்தியுருமாணலங்கண்டின்புற்றான்
றேய்ந்தபுகழாளுநளன்சோமேசா—வாய்ந்துரைக்கின்
உண்டார்கணல்லதடுநறாக்காமம்போற்
கண்டார்மகிழ்செய்தலின்று. (௧௦௯

குறிப்பறிதல்.

பைந்தொடியுஞ்சுந்தரரும்பார்த்தகுறிப்பாலன்றே
சிந்தையுமொன்றானார்சிவசிவா—தந்தமது
கண்ணொடுகண்ணிணைநோக்கொக்கின்வாய்ச்சொற்க
ளென்னபயனுமில. (௧௧௦)

காங்கேயன்வேண்டவெறுத்துரைத்தாள்கானவர்மின்
றாங்காவளக்குளத்தூர்ச்சோமேசா—வாங்கண்
உறாஅதவர்போற்சொலினுஞ்செறாஅர்சொ
லொல்லையுணரப்படும். (௧௧௦)

புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

பார்த்தன்சுபத்திரைதன்பார்வையினான்மெய்வெதுப்புந்
தீத்தனைக்கொண்டான்சிவசிவா—மாத்திரைநா
நீங்கிற்றெறுங்குறுகுங்காற்றண்ணெனுந்
தீயாண்டுப்பெற்றாளிவள். (௧௧௧)

மெய்த்தவத்தைக்காசிபனும்விட்டொழிந்துமாயைபாற்
சுத்தமனம்வைத்தானேசோமேசா—வித்தலத்தில்
தாம்வீழ்வார்மென்றோட்டுயிலினினிதுகொ
றாமரைக்கண்ணானுலகு. (௧௧௧)

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

நந்துசசிமுகத்தைநாண்மதியென்றேநகுடன்
சிந்தைமகிழ்கொண்டான்சிவசிவா—முந்து
மறுவாய்நிறைந்தவவிர்மதிக்குப்போல
மறுவுண்டோமாதர்முகத்து. (ககஉ)

ஈன்மூன்றிலோத்தமையையிச்சிக்கிலாங்கவண்மெய்
தோன்றுமெழிலென்சொல்வேன்சோமேசா—வான்ற
மூறிமேனிமுத்தமுறுவல்வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண்வேய்த்தோள்வட்கு. (ககஉ)

காதற்சிறப்புரைத்தல்.

காதற்குணம்விருத்தகாசிவிபசித்துரைத்த
சேதித்திறமேசிவசிவா—நீதிச்சொ
லுள்ளுவன்மன்யான்மறப்பின்மறப்பறியே
னொள்ளமர்க்கண்ணாள்குணம். (ககந)

கானகஞ்துஞ்சீதைகலப்பாற்களித்தான்பின்னயர்ந்தான்
றாநீரயோத்தியர்கோன்சோமேசா—வானதனல்
வாழ்தலுயிர்க்கன்னளாயிழைசாத
லதற்கன்னணீங்குமிடத்து. (ககந)

நாணுத்துறவுரைத்தல்.

சேரவிரைந்துவந்துஞ்சீதையிராமனுளந்
தேரவிருந்தாள்சிவசிவா—பாரிற்
கடலன்னகாமமுழந்துமடலேறாப்
பெண்ணிற்பெருந்தக்கதில். (ககச)

காமமிகவுழந்துந்தூதைக்கடிந்துவிட்டாள்
சோமநுதற்பரவைசோமேசா—வாமே
கடலன்னகாமமுழந்துமடலேறாப்
பெண்ணிற்பெருந்தக்கதில். (ககச)

அலரறிவுறுத்தல்.

இந்துநுதன்மாயைவிரகெண்ணிவிலாசிசொலச்
சிந்தைமகிழ்கொண்டாள்சிவசிவா—புந்தி
களித்தொறூஉங்கள்ளுண்டல்வேட்டற்றாற்காமம்
வெளிப்படுந்தோறுமினிது. (கக௫)

ஓர்நாளகலியையைவேட்டின்றுமும்பரிறை
சோராப்பழிபூண்டான்சோமேசா—வாராயிற்
கண்டதுமன்னுமொருநாளலர்மன்னுந்
திங்களைப்பாம்புகொண்டற்று. (கக௫)

பிரிவாற்றாமை.

கோதைவரிவிற்றடக்கைக்கொண்டல்பிரிவாற்றாமற்
சீதைவனம்போனாள்சிவசிவா—வோதுமிடத்
தின்னாதினனில்லூர்வாழ்தலதனினு
மின்னாதினியார்ப்பிரிவு. (கக௬)

வாழ்விழந்தவின்னலினும்வாசவர்கோன்மிக்குநொந்தான்
சூழ்சசியைமுன்பிரிந்துசோமேசா—வீழ்வார்கட்
கின்னாதினனில்லூர்வாழ்தலதனினு
மின்னாதினியார்ப்பிரிவு. (கக௬)

படர்மெலிந்திரங்கல்.

மாறனொருநாட்பிரிவின்மங்கையர்கணீடிரவைச்
சீறியுரைசெய்தார்சிவசிவா—கூறிக்
கொடியார்கொடுமையிற்றாங்கொடியவிந்நா
ணெடியகழியுமிரா. (ககஎ)

இன்பமுற்றான்மாயைதோடோய்ந்துபின்னெண்மடங்கு
துன்பமுற்றான்காசிபன்றான்சோமேசா—வன்புடையார்க்
கின்பங்கடன்மற்றுக்காமமஃதடுங்காற்
றுன்பமதனிற்பெரிது. (ககஎ)

கண்விதுப்பழிதல்.

நாடரியகண்ணேநளனைவிழித்தகற்றித்
தேடியழலென்னேசிவசிவா—வோடிக்
கதுமெனத்தாநோக்கித்தாமேகலுழ
மிதுநகத்தக்கதுடைத்து. (ககஅ)

தாதையன்றித்தானேதுச்சந்தனைச்சேர்ந்தின்னலுற்ருள்
சூதில்சகுந்தலைதான்சோமேசா—வோதிற்
கதுமெனத்தாநோக்கித்தாமேகலுழ
மிதுநகத்தக்கதுடைத்து. (ககஅ)

பசப்புறுபருவரல்.

மாரன்மகன்மஞ்சமுடன்வாராமுன்வாணன்மகள்
சேருநினைவாலேசிவசிவா—சார்வாற்
பசந்தாளிவளென்பதல்லாலிவளைத்
துறந்தாரவரென்பாரில். (கககூ)

கேழ்வரைச்சேடியர்சொல்கேழ்மைக்கியற்படுஞ்சொற்
சூழ்பமின்னார்துன்பத்துஞ்சோமேசா—தாழ்வில்
பசப்பெனப்பேர்பெறுதனன்றேநயப்பித்தார்
நல்காமைதூற்றுரெனின். (கககூ)

தனிப்படர்மிகுதி.

முல்லைமடவார்கண்ணுமுன்னின்றெருமொழியாற்
செல்லறவிரென்றூர்சிவசிவா—சொல்லி
னசைஇயார்நல்காரெனினுமவர்மாட்
டிசையுமினியசெவிக்கு. (க௨0)

பன்முநிவர்பன்னியர்கள்பண்டுன்னைக்காமுறவுந்
துன்னியருள்செய்திலையேசோமேசா—வன்னதே
நாங்காதல்கொண்டார்நமக்கெவன்செய்பவோ
தாங்காதல்கொள்ளாக்கடை. (க௨0)

நினைந்தவர்புலம்பல்.

சந்தனுவுங்கங்கைதனைப்படத்திலேயெழுதிச்
சிந்தையலமந்தான்சிவசிவா—தந்தமனத்
துள்ளினுந்தீராப்பெருமகிழ்செய்தலாற்
கள்ளினுங்காமமினிது. (கஉக)

தன்னையேயுன்னுந்தமயந்திமாதைநளன்
றுன்னூர்போனீத்திருந்தான்சோமேசா—வன்னதே
தந்நெஞ்சத்தெம்மைக்கடிகொண்டார்நாணூர்கொ
லெந்நெஞ்சத்தோவாவரல். (கஉக)

கனவுநிலையுரைத்தல்.

நித்திரையிலுற்றணைந்தானேயனிரத்நவல்லி
சித்திரரேகைக்குச்சிவசிவா—வொத்துரைக்கத்
துஞ்சுங்காற்றேண்மேலராகிவிழிக்குங்கா
னெஞ்சத்தாராவர்விரைந்து. (கஉஉ)

அல்லமனைமாயைகனவிலணைந்ததனற்
சொல்லரியவின்பமுற்றாள்சோமேசா—நல்ல
நனவினாற்கண்டதூஉமாங்கேகனவுந்தான்
கண்டபொழுதேயினிது. (கஉஉ)

பொழுதுகண்டிரங்கல்.

வாடிக்கணவனுருவல்லிரவிற்பிங்கலையுந்
தேடிமனநொந்தாள்சிவசிவா—வோடிப்
பொருண்மாலையாளரையுள்ளிமருண்மாலை
மாயுமென்மாயாவுயிர். (கஉந)

வானவர்கோன்காமநோய்மாலைவரமிக்கதே
தூநீர்ப்புளினத்திற்சோமேசா—வானதே
காலையரும்பிப்பகலெல்லாம்போதாகி
மாலைமலருமிந்நோய். (கஉந)

உறுப்புநலனழிதல்.

வைதாள்விசயன்மருவாதுருப்பசியென்
செய்வாளயர்ந்தாள்சிவசிவா—மெய்யாக்
கொடியார்கொடுமையுரைக்குந்தொடியொடு
தொல்கவின்வாடியதோள். (கஉச)

ஓதாநாளோதுகலையொத்திளைத்தாள்சீதையென்றூன்
சூதாராவான்மீகிசோமேசா—கோதில்
பணிநீங்கிப்பைந்தொடிசோருந்துணைநீங்கித்
தொல்கவின்வாடியதோள். (கஉச)

நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

வண்ணவுருக்குமணிமாயன்மணம்புணர்த
றிண்ணமெனவுற்றாள்சிவசிவா—வுண்ணினைவிற்
செற்றாரெனக்கைவிடலுண்டோநெஞ்சேயா
முற்றாலுறாஅதவர். (கஉரு)

அன்டன்றுறப்பவுநாளாயினிதேடித்
துன்பந்தலைக்கொண்டாள்சோமேசா—முன்பே
இருந்துள்ளியென்பரிதனெஞ்சேபரிந்துள்ளல்
பைதனோய்செய்தார்கணில். (கஉரு)

நிறையழிதல்.

அன்றுவனத்தண்ணலருகேநிறையழிந்தார்
சென்றுமுனிமாதர்சிவசிவா—வொன்ற
நிணந்தீயிலிட்டன்னநெஞ்சினார்க்குண்டோ
புணர்ந்தூடிநிற்பேமெனல். (கஉசு)

கோற்றொடிவிற்பாய்போன்றுகூடல்வணிகமின்னார்
தோற்றுநிறையழித்தாய்சோமேசா—சாற்றுங்காற்
பன்மாயக்கள்வன்பணிமொழியன்றோநம்
பெண்மையுடைக்கும்படை. (கஉசு)

அவர்வயின்விதும்பல்.

மன்னுமுன்கேளென்னவுஞ்சீமந்தனிதேறுமலுளஞ்
சின்னமுறலென்னேசிவசிவா—வுன்னி
லொருநாளெழுநாள்போற்செல்லுஞ்சேட்சென்றார்
வருநாள்வைத்தேங்குபவர்க்கு. (கஉஎ)

சந்திரசேனன்வரவுநோக்கியுயிர்தாங்கினளாற்
சுந்தரச்சீமந்திநிதான்சோமேசா—முந்தும்
உரனசைஇயுள்ளந்துணையாகச்சென்றார்
வரனசைஇயின்னுமுளேன். (கஉஎ)

குறிப்பறிவுறுத்தல்

குன்றிற்சுமதிகுறிப்பாற்றருமகுத்தன்
சென்றுமயல்கொண்டான்சிவசிவா—வென்று
முகைமொக்குளுள்ளதுநாற்றம்போற்பேதை
நகைமொக்குளுள்ளதொன்றுண்டு. (கஉஅ)

சங்கிலிபாலாரூரருழிகணந்தானுகத்
துங்கமிகுமன்புவைத்தார்சோமேசா—பொங்கப்
பெரிதாற்றிப்பெட்பக்கலத்தலரிதாற்றி
யன்பின்மைசூழ்வதுடைத்து. (கஉஅ)

புணர்ச்சிவிதும்பல்.

மன்னனகலியைநீவஞ்சனைநீங்காமலுடற்
சின்னமுறலென்னேசிவசிவா—வென்னவவற்
காணுங்காற்காணேன்றவறாயகாணுக்காற்
காணேன்றவறல்லவை. (கஉகூ)

யோசனைகந்தியினைக்காண்டலும்பேரோகைகொண்டான்
றாசனையாச்சந்தனுத்தான்சோமேசா—நேசமுடன்
உள்ளக்களித்தலுங்காணமகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில்காமத்திற்குண்டு. (கஉகூ)

நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

கன்றூல்விளவெறிந்தகண்ணனுடனெம்மைவிட்டுச்
சென்றுயேநெஞ்சேசிவசிவா—வொன்றுவித்
துன்பத்திற்கியாரேதுணையாவார்தாமுடைய
நெஞ்சந்துணையல்வழி. (கரு௦)

விக்கிரமன்மற்றொருத்திவேட்கையுற்றுந்தேடிநொந்தா
டொக்கவுருப்பசியின்சோமேசா—வொக்கும்
அவர்நெஞ்சவர்க்காதல்கண்டுமெவனெஞ்சே
நீயெமக்காகாதது. (கரு௦)

புலவி.

சத்தியபாமைமலர்தந்திலனென்றூடவுடன்
சித்தமகிழ்வித்தான்சிவசிவா—நித்தமுணற்
குப்பமைந்தற்றுற்புலவியதுசிறிது
மிக்கற்றுனீளவிடல். (கருக)

கொண்டபரவைகொடும்புலவியெல்லாம்வன்
றொண்டர்க்குப்பேரழகேசோமேசா—தண்டா
நலத்தகைநல்லவர்க்கேஎர்புலத்தகை.
பூவன்னகண்ணரகத்து. (கருக)

புலவிநுணுக்கம்.

இப்பிறப்பிலேபிரியேனென்றநளனேடேல்
செப்பவரிதன்றேசிவசிவா—வப்படியே
யிம்மைப்பிறப்பிற்பிரியலமென்றேனக்
கண்ணிறைநீர்கொண்டனள். (கரு௨)

சீவகன்மஞ்சரியைத்தாழ்த்துரைப்பச்சீறினளே
தூவாய்க்குணமாலைசோமேசா—வாவகையே
தன்னையுணர்த்தினுங்காயும்பிறர்க்குநீ
ரிந்நீரராகுதிரென்று. (கரு௨)

ஊடலுவகை.

மான்மகள்பாலூடிமரமானான்மழகளிற்றின்
றேனனையாள்காந்தன்சிவசிவா—வேனெனிலங்
கூடுதல்காமத்திற்கின்பமதற்கின்பங்
கூடிமுயங்கப்பெறின். (கஙங)

காயும்புலவியில்வன்றேண்டர்கடைப்பட்டுத்
தேயுமின்பின்மேலானார்சோமேசா—வாயுங்கால்
ஊடலிற்றோற்றவர்வென்றாரதுமன்னுங்
கூடலிற்காணப்படும். (கஙங)

சிவசிவாவெண்பாவும்

சோமேசர்முதுமொழிவெண்பாவும்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆயிரத்தறுநூற்றேன்பதுபத்தாமாண்டுசெல்சகாப்தநாளத
னில், மாயிருஞாலத்ததிகமாந்தில்லைமன்றில்வாழ்சென்னமல்
லையர், பாயிருபெருக்கும்பரிதிபோற்பாவப்படரகற்றிடுஞ்சிவவெ
ண்பாத், தீயவைபோக்கிப்பரகதிசேரச்செப்பினன்றெளிதவத்
தவர்க்கே.

இத்தன்னிலை அண - உ.